

Chambre des Représentants

SESSION 1979-1980

12 JUIN 1980

PROPOSITION DE LOI modifiant l'article 515 du Code judiciaire

RAPPORT

FAIT
AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE ⁽¹⁾
PAR M. WATHELET

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Discussion générale.

Tout comme la proposition de loi de M. Suykerbuyk concernant la modification de l'article 524 du Code judiciaire (*Doc. n° 87/1 à 3*), la présente proposition est motivée par le souci de mettre fin à des abus commis par certains huissiers de justice, qui se font remplacer par des suppléants et n'exercent plus effectivement leurs fonctions.

Les candidats-huissiers de justice se trouvent ainsi confinés dans des tâches de suppléants et ne peuvent être nommés, le nombre maximum d'huissiers de justice étant en effet déterminé par le Roi.

(¹) Composition de la Commission :

Président : M. Léon Remacle.

A. — Membres : MM. Bourgeois, Grafé, Léon Remacle, Mre Ryckmans-Corin, MM. Suykerbuyk, Uyttendaele, Van Rompaey, Wathelet, Weckx, Willems. — Boel, Brouhon, Bob Cools, Degroeve, Dejardin, Mre Detiège, MM. Van Cauwenverghe. — Mundelee, Louis Olivier, Van Belle, Van de Velde. — Havelange. — Baert.

B. — Suppléants : M. Aerts, Mre Demeester-De Meyer, M. Deschamps, Mre Dielens, MM. Lernoux, Joseph Michel, Mre Smet, MM. Smets, Steverlynck, Van den Brande, Verhaegen. — Mre Adriaensens épouse Huybrechts, Brenez, MM. Delizée Mangelschots, Van Acker, Van Gompel, Vanvelthoven, N. — Albert Claes, De Grève, Gol, Tromont, Verberckmoes. — Mordant, Risopoulos. — Raphaël Declercq, Schiltz.

Voir :

88 (S. E. 1979) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 et 3 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1979-1980

12 JUNI 1980

WETSVOORSTEL tot wijziging van artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE ⁽¹⁾
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER WATHELET

DAMES EN HEREN,

I. — Algemene bespreking.

Net als het wetsvoorstel van de heer Suykerbuyk betreffende de wijziging van artikel 524 van het Gerechtelijk Wetboek (*Stukken n° 87/1 tot 3*), wil onderhavig voorstel een einde maken aan de misbruiken van bepaalde gerechtsdeurwaarders, die zich door plaatsvervangers laten vervangen en hun ambt niet meer daadwerkelijk uitoefenen.

Kandidaat-gerechtsdeurwaarders worden aldus verplicht zich tot plaatsvervangende opdrachten te beperken en zij kunnen niet worden benoemd, aangezien het maximum aantal gerechtsdeurwaarders door de Koning wordt vastgesteld.

(¹) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Léon Remacle.

A. — Leden : de heren Bourgeois, Grafé, Léon Remacle, Mre Ryckmans-Corin, de heren Suykerbuyk, Uyttendaele, Van Rompaey, Wathelet, Weckx, Willems. — Boel, Brouhon, Bob Cools, Degroeve, Dejardin, Mre Detiège, de heren Van Cauwenbergh. — Mundelee, Louis Olivier, Van Belle, Van de Velde. — Havelange. — Baert.

B. — Plaatsvervangers : de heer Aerts, Mre Demeester-De Meyer, de heer Deschamps, Mre Dielens, de heren Lernoux, Joseph Michel, Mre Smet, de heren Smets, Steverlynck, Van den Brande, Verhaegen. — Mre Adriaensens echtg. Huybrechts, Brenez, de heren Delizée, Mangelschots, Van Acker, Van Gompel, Vanvelthoven, N. — Albert Claes, De Grève, Gol, Tromont, Verberckmoes. — Mordant, Risopoulos. — Raphaël Declercq, Schiltz.

Zie :

88 (B. Z. 1979) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 en 3 : Amendementen.

La première proposition avait pour objectif de réduire à 3 mois la durée de l'empêchement temporaire qui permettait de se faire remplacer par un huissier de justice suppléant et d'instaurer un contrôle des modalités de ce remplacement.

La présente proposition permet d'élargir l'accès à la fonction d'huissier de justice en prévoyant que le nombre d'huissiers de justice fixé par le Roi, ne comprendra plus ceux qui ont dépassé l'âge de 70 ans.

L'auteur a donné la préférence à une mesure indirecte, qui entraîne une diminution naturelle de l'effectif à prendre en considération pour mettre en concordance le nombre réel d'huissiers de justice en fonction, avec le cadre prévu par le Roi.

Il n'a donc pas voulu obliger les intéressés qui ne font pas partie de l'ordre judiciaire et sont des travailleurs indépendants, à abandonner leur activité. Il ne s'agit pas en effet de fixer l'âge de la pension à 70 ans pour les huissiers de justice mais d'introduire dans notre législation, une disposition souple qui aura pour effet de supprimer un certain nombre de résidences d'huissier, maintenues artificiellement grâce à la faculté de se faire remplacer par un huissier de justice suppléant en raison d'un empêchement dit temporaire.

Tout comme son prédécesseur lors de la discussion de la proposition de loi du même auteur tendant à modifier l'article 524 du Code judiciaire (*Doc. n° 87/3*, p. 2), le Ministre demande que l'examen du problème auquel la proposition tente d'apporter une solution, soit reporté jusqu'à ce que la commission dispose des résultats des discussions du groupe de travail chargé de l'examen de l'ensemble des problèmes des huissiers de justice.

Le Ministre estime en effet préférable d'attendre la solution globale que ce groupe de travail élaborera et qui portera sur des problèmes multiples, tels les pensions, les suppléants, le cadre, les grades différents, etc. La proposition s'avérera superflue lorsque les résultats de ce groupe de travail seront connus. Par ailleurs, les intéressés eux-mêmes donnent la préférence à un examen global.

La commission estime qu'il ne faut pas attendre les résultats du groupe de travail évoqué. La disposition proposée rencontre en effet les préoccupations des huissiers de justice et ne fait qu'anticiper sur des propositions plus larges visant à améliorer le sort des huissiers de justice tout en assurant une meilleure administration de la justice et en évitant des abus possibles de la part de certains de ses auxiliaires.

Bien que d'aucuns contestent que la situation pécuniaire des huissiers soit aussi préoccupante que celle d'autres catégories d'indépendants, il reste vrai que des problèmes tels que celui des pensions, méritent l'attention mais sans vouloir négliger l'aspect économique du problème en faveur du seul point de vue juridique, la commission est d'avis que la disposition discutée doit être envisagée seule. L'habitude ne peut être prise de renoncer à des solutions dont le seul défaut est d'être partielles, sous prétexte d'attendre, souvent pendant de longues années, des réformes globales.

La proposition peut, par ailleurs, inciter le groupe de travail à accélérer ses travaux et à présenter de nouvelles solutions aux autres problèmes évoqués.

L'attention est enfin attirée sur le fait que la proposition n'entraîne pas de dépenses supplémentaires pour le budget du Ministère de la Justice.

Het eerste voorstel wilde de duur van de tijdelijke verhindering, die een deurwaarder in staat stelt zich door een plaatsvervanger te laten vervangen, tot drie maanden terugbrengen en die vervanging aan controle onderwerpen.

Het voorliggende voorstel biedt de mogelijkheid de toegang tot het ambt van gerechtsdeurwaarder te verruimen, aangezien het door de Koning vastgestelde aantal niet langer gerechtsdeurwaarders van meer dan 70 jaar zal omvatten.

De auteur gaf de voorkeur aan een indirecte maatregel die een natuurlijke vermindering van de getalsterkte ten gevolge heeft, waarmee rekening gehouden moet worden om het werkelijke aantal werkende gerechtsdeurwaarders in overeenstemming te brengen met het door de Koning vastgestelde aantal.

Bijgevolg heeft hij de betrokkenen, die geen deel uitmaken van de rechterlijke orde en die zelfstandigen zijn, niet willen verplichten hun bedrijvigheid te staken. Het is er immers niet om te doen de pensioenleeftijd voor de gerechtsdeurwaarders op 70 jaar te brengen, maar in de wet een soepele bepaling op te nemen die tot gevolg heeft dat een bepaald aantal standplaatsen wordt afgeschaft, die thans kunstmatig in stand worden gehouden omdat de mogelijkheid bestaat zich door een plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder te laten vervangen wegens een zogezegd tijdelijke verhindering.

Evenals zijn voorganger bij de bespreking van het wetsvoorstel van dezelfde auteur tot wijziging van artikel 524 van het Gerechtelijk Wetboek (*Stuk n° 87/3*, blz. 2), wil de Minister het onderzoek van het vraagstuk waarvoor het voorstel een oplossing tracht te vinden, uitstellen tot de commissie kan beschikken over de resultaten van de besprekingen van de werkgroep die belast is met het onderzoek van alle vraagstukken betreffende gerechtsdeurwaarders.

De Minister acht het immers wenselijk te wachten op de algemene oplossing die de werkgroep zal vinden voor allerhande vraagstukken zoals pensioenen, plaatsvervangers, personeelsformatie, verschillende graden, enz. Het voorstel zal overbodig blijken zodra de resultaten van die werkgroep bekend zullen zijn. Overigens geven de betrokkenen zelf de voorkeur aan een algemene aanpak.

De commissie is van gevoelen dat de resultaten van de bedoelde werkgroep niet afgewacht hoeven te worden. De voorgestelde bepaling komt immers tegemoet aan de wensen van de gerechtsdeurwaarders en ze loopt alleen maar vooruit op ruimere voorstellen, die het lot van de deurwaarders moeten verbeteren en terzelfder tijd voorzien in een betere rechtsbedeling, met uitschakeling van de mogelijke misbruiken.

Ofschoon sommigen het er niet mee eens zijn dat de financiële toestand van de gerechtsdeurwaarders even zorgwekkend is als die van andere categorieën van zelfstandigen, verdienen problemen zoals dat van de pensioenen toch alle aandacht. Hoewel het economische aspect van het probleem niet door het juridische aspect mag worden verdrongen, is de commissie toch van oordeel dat de in bespreking gebrachte bepaling afzonderlijk moet worden behandeld. Men mag de gewoonte niet aannemen gedeeltelijke oplossingen te laten vallen, zogezegd omdat op algemene hervormingen — dikwijls gedurende lange jaren — moet worden gewacht.

Het voorstel kan voor de werkgroep immers een prikkel zijn om haar werkzaamheden te bespoedigen en nieuwe oplossingen voor de andere ter sprake gebrachte vraagstukken voor te leggen.

Ten slotte wordt de aandacht gevestigd op het feit dat het voorstel voor de begroting van het Ministerie van Justitie geen bijkomende kosten meebrengt.

II. — Discussion des amendements.

Dans son article unique, M. Suykerbuyk propose l'âge de 70 ans. Il estime en effet qu'une période de transition s'installe souvent entre 65 et 70 ans, mais est prêt à accepter une autre limite.

M. Uyttendaele dépose un amendement pour ramener cette limite de 70 à 65 ans (*Doc. n° 88/2*).

Le Ministre approuve cette nouvelle limite d'âge, par ailleurs conforme à l'opinion de la commission et à l'avis de la Chambre nationale des huissiers de justice.

Il estime cependant opportun que l'huissier de justice nouvellement nommé partage la même étude que son confrère plus âgé, qui n'est plus pris en considération pour fixer le nombre d'huissiers de justice.

A cette fin, il dépose un amendement tendant à remplacer la proposition de M. Suykerbuyk par un nouveau texte modifiant les articles 513 et 515 du Code judiciaire (*Doc. n° 88/3*).

L'attention du Ministre est attirée sur le fait que son amendement est mal libellé en ce qui concerne l'article 513; le nouvel article 513 se réfère en effet à une nomination en surnombre comme prévu à l'article 515, alors que ce dernier article stipule que ne sont pas compris dans le nombre d'huissiers de justice fixé par le Roi, ceux qui ont dépassé l'âge de 65 ans. Cela implique simplement que ces derniers ne sont plus comptés dans le nombre fixé par le Roi et non que les nouveaux huissiers, nommés éventuellement à leur place, sont en surnombre.

Une nouvelle rédaction de l'article 1, relatif à l'article 513 du Code judiciaire, devrait par conséquent être adoptée afin de ne pas être en contradiction avec l'adoption de l'article 515. La formulation de l'article 2, concernant l'article 515 du Code judiciaire pourrait être améliorée dans la mesure où le mot « compris » devrait être remplacé par le mot « comptés ».

En ce qui concerne la proposition d'une étude commune à l'ancien huissier de justice et à l'huissier de justice nouvellement nommé, plusieurs membres estiment qu'elle est inacceptable. Elle est non seulement peu compatible avec une profession libérale mais de plus, l'obligation de travailler de concert est difficile à imposer et risque de ne profiter qu'à l'une des parties.

Le Ministre déclare que cet amendement n'est certainement pas contraire aux intérêts des huissiers de justice. La Chambre nationale des huissiers de justice a elle-même suggéré cette formule qui, d'une part, exclut la création d'une étude supplémentaire entrant en ligne de compte pour la fixation du nombre d'huissiers de justice, et d'autre part tient compte des apports spécifiques des deux parties en cause, l'huissier de justice de plus de 65 ans possédant l'expérience et la clientèle, l'huissier de justice récemment nommé son énergie nouvelle au travail.

De surcroît, le Ministre estime qu'il faut tenir compte des retombées possibles pour les huissiers de justice qui se trouveraient privés d'affaires en raison de l'adoption de la proposition de loi. Il faut par conséquent prévoir au minimum que le Roi en puisse régler les modalités d'application.

L'auteur rappelle que le but de sa proposition n'est pas d'empêcher les huissiers de plus de 70 ans de continuer à exercer leurs activités mais bien de ne pas les prendre en

II. — Bespreking van de amendementen.

In het enig artikel van zijn voorstel stelt de heer Suykerbuyk de leeftijd van 70 jaar voor. Hij vindt immers dat er tussen 65 jaar en 70 jaar vaak een overgangperiode valt, maar hij is bereid om een andere grens te aanvaarden.

De heer Uyttendaele stelt een amendement voor om die grens van 70 tot 65 jaar terug te brengen (*Stuk n° 88/2*).

De Minister keurt die nieuwe leeftijdsgrens goed; ze stemt trouwens overeen met de mening van de commissie en het advies van de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders.

Hij acht het echter wenselijk dat een pas benoemde gerechtsdeurwaarder hetzelfde kantoor betreft als zijn oudere confrater die niet meer wordt meegeteld voor de vaststelling van het aantal gerechtsdeurwaarders.

Hij stelt dan ook een amendement voor om het voorstel van de heer Suykerbuyk te vervangen door een nieuwe tekst tot wijziging van de artikelen 513 en 515 van het Gerechtelijk Wetboek (*Stuk n° 88/3*).

De Minister wordt opmerkzaam gemaakt op het feit dat zijn amendement inzake artikel 513 slecht opgesteld is; het nieuwe artikel 513 spreekt immers van een overtallige benoeming zoals bepaald in artikel 515, terwijl in dit artikel staat dat in het door de Koning vastgestelde aantal gerechtsdeurwaarders niet begrepen zijn, zij die de leeftijd van 65 jaar hebben overschreden. Zulks betekent slechts dat deze gerechtsdeurwaarders niet meer meegeteld worden in het door de Koning bepaalde aantal en niet dat de nieuwe gerechtsdeurwaarders die eventueel in hun plaats worden benoemd, overtallig zijn.

Er zou bijgevolg een nieuwe redactie van artikel 1 met betrekking tot artikel 513 van het Gerechtelijk Wetboek moeten worden aangenomen, ten einde niet strijdig te zijn met de aanneming van artikel 515. Artikel 2, dat betrekking heeft op artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek, zou beter kunnen worden geformuleerd in die zin dat het woord « inbegrepen » door het woord « meegeteld » wordt vervangen.

In verband met het voorstel van een gemeenschappelijk kantoor van de vroegere gerechtsdeurwaarder en de pas benoemde gerechtsdeurwaarder zijn talrijke leden van oordeel dat zulks onaanvaardbaar is. Niet alleen is het moeilijk verenigbaar met een vrij beroep, maar bovendien kan de verplichting om samen te werken moeilijk worden opgelegd en zulks houdt het gevaar in dat slechts een van beide partijen er voordeel uit haalt.

De Minister verklaart dat dit amendement zeker niet strijdig is met de belangen van de gerechtsdeurwaarders. De Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders zelf heeft immers die oplossing voorgesteld; enerzijds wordt de vestiging van een bijkomend kantoor, dat meegeteld wordt voor de berekening van het aantal gerechtsdeurwaarders, uitgesloten, en anderzijds wordt rekening gehouden met de eigen inbreng van beide betrokken partijen: de gerechtsdeurwaarder die ouder is dan 65 jaar bezit de ervaring en de cliënteel, de pas benoemde gerechtsdeurwaarder brengt zijn werkkraft in.

Bovendien vindt de Minister dat men rekening moet houden met de mogelijke gevolgen voor gerechtsdeurwaarders die ten gevolge van de goedkeuring van de wet geen zaken meer te behandelen zouden krijgen. Bijgevolg moet ten minste worden bepaald dat de Koning er de wijze van toepassing van kan regelen.

De auteur wijst erop dat hij met zijn voorstel niet de bedoeling heeft de deurwaarders die ouder zijn dan 70 jaar, te beletten hun werk voort te zetten, maar wel ze niet mee te

considération pour établir leur nombre. Les huissiers de plus de 70 ans ne seront donc pas pénalisés.

La disposition n'influencera aucunement l'avocat ou la personne qui doit recourir à un huissier de justice; d'ores et déjà son choix est orienté par l'efficacité de cet auxiliaire de la Justice et le contrôle plus sévère des suppléances est instauré par l'adoption de la proposition de modification de l'article 524 du Code judiciaire.

Des membres soulignent que l'amendement du gouvernement impose de nouvelles obligations, qui sont essentiellement défavorables au jeune huissier de justice qui se voit contraint d'accepter les méthodes de travail et le personnel de son collègue plus ancien et peut-être même, dans certains cas, la reprise du bail de l'étude. Non seulement tout effort de rationalisation est voué à l'échec, mais aucune limite d'âge n'étant prévue pour l'exercice de la profession, ce système peut durer jusqu'à la mort de l'huissier plus âgé, alors que l'essentiel du travail serait accompli par l'huissier plus jeune.

Il n'est donc pas exclu qu'en pratique, cette solution n'ait pas pour résultat d'instaurer une véritable reprise de l'étude, moyennant une contrepartie financière.

De plus, cette mesure peut encore être plus contraignante pour le jeune huissier de justice, dans la mesure où l'étude appartient à une association d'huissiers de justice dans laquelle il se verrait imposer des associés qu'il n'a pas choisis, pour une durée possible de 30 ans.

Enfin l'attention doit être attirée sur le fait que les deux propositions de M. Suykerbuyk tendent à mettre fin à l'abus de l'huissier de justice qui, notamment en raison de son âge recourt systématiquement à l'empêchement temporaire pour se faire remplacer par un suppléant et entre cependant toujours en ligne de compte, même s'il est remplacé, pour déterminer le nombre des huissiers de justice et empêche ainsi le suppléant qui exerce réellement la fonction d'être nommé, à défaut de place dans le cadre.

Par la disposition prévue par l'amendement, la situation à laquelle les propositions ont pour objet de remédier se trouve légalisée; l'huissier de justice de plus de 65 ans qui ne désire plus exercer réellement ou est moins actif étant donné son état de santé, pourrait s'appuyer sur un jeune huissier qui lui est adjoint et ne devrait même plus recourir à l'empêchement temporaire désormais contrôlé du fait de l'adoption de la proposition de M. Suykerbuyk concernant l'article 524 du Code judiciaire. En fait, les huissiers de justice seraient désormais classifiables en trois catégories : les huissiers de justice à part entière, les suppléants et les huissiers de justice adjoints.

Enfin, il est fait remarquer que l'amendement du gouvernement empêche la déconcentration des études d'huissiers rendue possible par la proposition, alors qu'il est souhaitable, dans l'intérêt du justiciable, que celui-ci dispose d'une étude dans son environnement immédiat.

À l'objection du Ministre selon laquelle l'amendement ne vise pas à créer une nouvelle catégorie d'huissiers de justice mais plutôt à limiter le nombre des études, en raison du fait que leur viabilité, tout comme celle des études de notaires, n'est pas toujours assurée dans certaines régions (Ardennes, par exemple), les membres rétorquent qu'il s'agit là d'un problème qui ne peut être résolu dans le cadre de la discussion de la présente proposition mais devrait l'être lors d'une réforme plus large.

La suggestion ayant été faite que des statistiques soient mises à la disposition des membres de la commission afin de

tellen bij de berekening van het aantal. De deurwaarders ouder dan 70 jaar worden dus niet benadeeld.

De regeling zal geen gevolgen hebben voor de advocaat of de persoon die zijn toevlucht moet nemen tot een gerechtsdeurwaarder; op deze hulpkracht van het gerecht wordt nu reeds een beroep gedaan omwille van de efficiëntie, en door de goedkeuring van het voorstel tot wijziging van artikel 524 van het Gerechtelijk Wetboek wordt strenger toezicht gehouden op de plaatsvervangende.

Sommige leden beweren dat het amendement van de Regering nieuwe verplichtingen oplegt, welke hoofdzakelijk nadelig zijn voor de jonge gerechtsdeurwaarder die zich gedwongen ziet de werkmethoden en het personeel van zijn oudere collega over te nemen, en in sommige gevallen misschien ook de huurovereenkomst van het kantoor. Niet alleen is elke poging tot rationalisatie tot mislukking gedoemd, maar aangezien geen enkele leeftijdsgrens gesteld is op de uitoefening van het beroep kan die regeling voortduren tot de oudere deurwaarder overlijdt, terwijl het grootste deel van het werk door de jongere gepresteerd zou worden.

In de praktijk is het dus niet uitgesloten dat het resultaat van het systeem er niet in bestaat dat het kantoor inderdaad tegen een financiële vergoeding wordt overgenomen.

Daarenboven kan die maatregel nog ongunstiger zijn voor de jonge gerechtsdeurwaarder, wanneer het kantoor toebehoort aan een vereniging van gerechtsdeurwaarders waarin vennoten zitten met wie hij misschien dertig jaar lang zal moeten werken, ofschoon hij ze niet gekozen heeft.

Ten slotte zij erop gewezen dat de beide voorstellen van de heer Suykerbuyk beogen een eind te maken aan het misbruik waarbij de gerechtsdeurwaarder op leeftijd stelselmatig een beroep doet op de tijdelijke verhindering om zich te laten vervangen en ondertussen, zelfs indien hij vervangen wordt, nog altijd meetelt voor de vaststelling van het aantal gerechtsdeurwaarders, zodat de plaatsvervanger die de functie werkelijk uitoefent, niet benoemd kan worden omdat er geen plaats is in de personeelsformatie.

De bepaling waarin door het amendement wordt voorzien, betekent de wettelijke bekrachtiging van de toestand die door de voorstellen moet worden verholpen; de gerechtsdeurwaarder die ouder is dan 65 jaar en die zijn ambt niet werkelijk wenst uit te oefenen of om gezondheidsredenen minder actief is, zou kunnen steunen op een jonge deurwaarder die hem als adjunct wordt toegewezen en hij zou zelfs geen gebruik meer moeten maken van de tijdelijke verhindering die voortaan gecontroleerd wordt wegens de goedkeuring van het voorstel van de heer Suykerbuyk m.b.t. artikel 524 van het Gerechtelijk Wetboek. In feite zouden de gerechtsdeurwaarders voortaan in drie categorieën gerangschikt worden : de volwaardige gerechtsdeurwaarders, de plaatsvervangers en de adjunct-gerechtsdeurwaarders.

Ten slotte wordt opgemerkt dat het regeringsamendement de deconcentratie van de kantoren verhindert zoals die met het voorstel mogelijk is, terwijl het in het belang van de rechtzoekende is dat hij zich kan wenden tot een kantoor in zijn onmiddellijke omgeving.

Tegen het ministerieel bezwaar als zou het amendement geen nieuwe categorie gerechtsdeurwaarders in het leven willen roepen, doch veeleer een beperking van het aantal kantoren nastreven, aangezien deze net als de notariskantoren in bepaalde streken (b.v. in de Ardennen), niet altijd leefbaar zijn, wordt door de leden ingebracht dat het hier om een vraagstuk gaat dat niet in het raam van de bespreking van het huidige voorstel, doch wel in dat van een toekomstige ruimer opgevatte hervorming kan worden opgelost.

Nadat is gesuggereerd aan de leden statistieken te bezorgen met een overzicht van het aantal gerechtsdeurwaar-

connaître le nombre d'huissiers de justice par arrondissement, le nombre d'huissiers de justice de plus de 65 ans et le nombre de recours aux suppléants par ces derniers, le Ministre renvoie au *Moniteur belge* du 11 décembre 1979 (arrêté royal du 29 novembre 1979) en ce qui concerne la répartition des huissiers de justice par arrondissement et au tableau annexé au présent rapport.

Quant aux remplacements, il déclare que ceux-ci ne sont pas communiqués au Ministère de la Justice par les procureurs du Roi compétents.

M. Suykerbuyk estime que le tableau présenté par le Ministre renforce son opinion quant au maintien de la limite de 70 ans figurant dans la proposition. En effet, la comparaison entre les effectifs de l'ancien cadre (441) et les effectifs du cadre nouveau proposé par l'arrêté royal du 29 novembre 1979 (462), fait apparaître une augmentation de 21 huissiers de justice.

Le tableau révèle également qu'il y a 65 huissiers de justice âgés de 65 ans ou plus et 23 huissiers de justice de 70 ans ou plus. La limite de 70 ans ne signifierait donc qu'un accroissement de 23 unités, tandis que celle de 65 ans entraînerait un accroissement de 65 unités.

Une augmentation globale de 44 unités (21 résultant de l'augmentation du cadre + 23 huissiers de justice de 70 ans et plus qui ne seront plus comptés) lui semble raisonnable afin de ne pas entraîner une trop brusque évolution et ceci d'autant plus que l'adoption de sa proposition modifiant l'article 524 du Code judiciaire permet d'assurer un contrôle des abus découlant du recours systématique à des suppléants.

Le Ministre ne croit pas devoir défendre l'amendement déposé par son prédécesseur mais regrette que les résultats du groupe de travail ne soient pas attendus. Il approuve cependant la proposition de l'auteur de s'en tenir à la limite de 70 ans. La limite de 65 ans aurait en effet pour conséquence d'augmenter les effectifs de 86 unités par rapport au nombre d'huissiers prévus par l'ancien cadre, ce qui créerait très vite une situation intenable en raison de la difficulté de nommer autant d'huissiers de justice sans mesures de transition.

La commission insiste pour que le groupe de travail dépose ses conclusions au plus vite. L'adoption de la présente proposition pourrait d'ailleurs constituer un incitant à accélérer les travaux.

III. — Votes.

Les amendements de M. Uyttendaele et du Gouvernement sont rejetés à l'unanimité.

L'article unique de la proposition est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
M. WATHELET.

Le Président,
L. REMACLE.

ders per arrondissement, het aantal gerechtsdeurwaarders die ouder zijn dan 65 jaar en het aantal keren dat laatstgenoemden een beroep deden op plaatsvervangers, verwijst de Minister naar het *Belgisch Staatsblad* van 11 december 1979 (koninklijk besluit van 29 november 1979) waarin de verdeling van de gerechtsdeurwaarders per arrondissement vermeld staat, alsmede naar de bij dit verslag gevoegde tabel.

In verband met de plaatsvervangingen verklaart hij dat deze door de procureurs des Konings niet aan de Minister van Justitie ter kennis worden gebracht.

De heer Suykerbuyk meent dat de door de Minister voorgedragen tabel zijn stelling staft m.b.t. het door hem voorgestelde behoud van de leeftijdsgrens van 70 jaar. Wanneer men de vroegere personeelsformatie (441) vergelijkt met de nieuwe personeelsformatie bedoeld in het koninklijk besluit van 29 november 1979 (462), stelt men een toeneming met 21 gerechtsdeurwaarders vast.

Uit de tabel blijkt eveneens dat 65 gerechtsdeurwaarders 65 jaar of ouder zijn en dat 23 gerechtsdeurwaarders 70 jaar of ouder zijn. De leeftijdsgrens van 70 jaar zou dus slechts een stijging met 23 meebrengen, maar de leeftijdsgrens van 65 jaar zou het aantal met 65 doen stijgen.

Een algehele verhoging met 44 gerechtsdeurwaarders (21 ten gevolge van de uitbreiding van de personeelsformatie + 23 gerechtsdeurwaarders van 70 jaar of ouder, die niet meer worden medegerekend) lijkt hem redelijk, wil men geen al te bruuske ontwikkeling teweegbrengen, te meer daar de goedkeuring van zijn voorstel tot wijziging van artikel 524 van het Gerechtelijk Wetboek een controle mogelijk maakt op de misbruiken welke gepaard gaan met de stelselmatige inschakeling van plaatsvervangers.

De Minister meent niet dat hij het amendement van zijn voorganger hoeft te verdedigen, maar hij betreurt dat niet gewacht wordt op de resultaten van de werkgroep. Toch is hij het eens met het voorstel van de auteur om de leeftijdsgrens van 70 jaar te behouden. De leeftijdsgrens van 65 jaar zou namelijk tot gevolg hebben dat het aantal gerechtsdeurwaarders met 86 stijgt tegenover het aantal gerechtsdeurwaarders vastgesteld in de vroegere personeelsformatie; zulks zou al spoedig een onhoudbare toestand in het leven roepen, gelet op het feit dat het moeilijk is om zonder overgangsmaatregelen een zo groot aantal gerechtsdeurwaarders te benoemen.

De commissie dringt aan opdat de werkgroep zo spoedig mogelijk haar conclusies indient. De goedkeuring van dit wetsvoorstel zou trouwens de werkzaamheden kunnen bespoedigen.

III. — Stemmingen.

De amendementen van de heer Uyttendaele en van de Regering worden eenparig verworpen.

Het enig artikel van het voorstel wordt eenparig aangenomen.

De Rapporteur,
M. WATHELET.

De Voorzitter,
L. REMACLE.

Huissiers de justice — Gerechtsdeurwaarders

Arrondissement judiciaire — Gerechdelijk arrondissement	Ancien cadre — Vroeger kader	Cadre arrêté royal 29.11.79 — Kader koninklijk besluit 29.11.79	Effectif — Effectief	65 ans — 65 jaar	70 ans — 70 jaar
Anvers. — Antwerpen	44	47	44	8	2
Malines. — Mechelen	12	13	11	1	1
Turnhout. — Turnhout	8	10	8	—	—
Hasselt. — Hasselt	9	12	9	—	—
Tongres. — Tongeren	7	9	7	1	—
Bruxelles. — Brussel	74	80	74	13	4
Louvain. — Leuven	13	15	13	2	—
Nivelles. — Nijvel	10	11	10	—	—
Termonde. — Dendermonde	19	19	19	5	2
Gand. — Gent	28	29	28	5	3
Audenarde. — Oudenaarde	10	9	10	4	1
Bruges. — Brugge	21	21	21	1	—
Ypres. — Ieper	5	4	4	1	1
Courtrai. — Kortrijk	13	15	13	1	—
Furnes. — Veurne	5	4	5	1	1
Huy. — Hoei	8	8	8	2	1
Liège. — Luik	37	37	37	7	2
Verviers. — Verviers	14	14	12	—	—
Arlon. — Aarlen	7	7	7	1	—
Marche-en-Famenne. — Marche-en-Famenne ..	4	4	4	—	—
Neufchâteau. — Neufchâteau	5	4	4	1	1
Dinant. — Dinant	8	8	8	1	—
Namur. — Namen	18	18	18	3	3
Charleroi. — Charleroi	28	29	27	3	—
Mons. — Bergen	20	21	20	2	1
Tournai. — Doornik	14	14	12	2	—
Total. — Totaal	441	462	433	65	23